

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз Пр 19/2016
14.06.2016. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Јанка Лазаревића, председника већа, Бате Цветковића, Горана Чавлине, Драгана Аћимовића и Радослава Петровића, чланова већа, са саветником Весном Веселиновић, као записничарем, у прекршајном предмету окривљеног АА, због прекршаја из члана 328. став 2. тачка 28) у вези члана 244. Закона о безбедности саобраћаја на путевима, одлучујући о захтеву за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца Ктз бр.242/16 од 24.05.2016. године, поднетом против правноснажне пресуде Прекршајног суда у Пријепољу, Одељење у Новој Вароши, Пр бр.1678/14 од 24.03.2016. године, у седници већа одржаној дана 14.06.2016. године, донео је

ПРЕСУДУ

УСВАЈАЊЕМ захтева за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца Ктз бр.242/16 од 24.05.2016. године, утврђује се да је правноснажном пресудом Прекршајног суда у Пријепољу, Одељења у Новој Вароши Пр бр.1678/14 од 24.03.2016. године, повређен закон – члан 264. став 1. тачка 6. и члан 265. став 1. тачка 1. Закона о прекршајима у корист окривљеног АА.

Образложење

Пресудом Прекршајног суда у Пријепољу, Одељење у Новој Вароши Пр бр.1678/14 од 24.03.2016. године, на основу члана 250. тачка 1) Закона о прекршајима окривљени АА је ослобођен од одговорности да је извршио прекршај из члана 328. став 2. тачка 28) у вези члана 244. Закона о безбедности саобраћаја на путевима, јер дело за које се терети по пропису није прекршај. Истом пресудом је одлучено да трошкови прекршајног поступка падају на терет суда.

Против ове правноснажне пресуде захтев за заштиту законитости благовремено је поднео Републички јавни тужилац, због битне повреде одредаба прекршајног поступка из члана 264. став 1. тачка 6. Закона о прекршајима и повреде материјалног прекршајног права из члана 265. став 1. тачка 1. Закона о прекршајима, са предлогом да Врховни касациони суд уважењем захтева утврди да је том пресудом повређен Закон.

Врховни касациони суд је одржао седницу већа, у смислу члана 286. став 1. Закона о прекршајима (ЗОП), о којој је на основу члана 286. став 2. обавестио Републичког јавног тужиоца, на којој седници је размотрио списе предмета са пресудом против које је захтев поднет, па је по оцени навода и предлога изнетих у захтеву, нашао:

Захтев је основан.

Врховни касациони суд налази да се основано захтевом за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца указује да је првостепени суд тиме што је донео пресуду којом је окривљеног ослободио одговорности да је извршио предметни прекршај противно одредби члана 250. тачка 1. ЗОП-а, погрешно налазећи да дело за које се окривљени гони по пропису није прекршај, учинио битну повреду одредаба прекршајног поступка из члана 264. став 1. тачка 6. Закона о прекршајима као и повредио материјално прекршајно право у смислу члана 265. став 1. тачка 1. Закона о прекршајима.

Наиме, из списка предмета и то – записника полицијских инспектора Полицијске управе Пријепоље од 02.04.2014. године о извршеном надзору над испуњеношћу услова за учешће у саобраћају на путу возила окривљеног предузетника, који записник је окривљени предузетник потписао без примедбе, те захтева за покретање прекршајног поступка и приложених доказа, произлази да се окривљеном АА ставља на терет да је:

„увидом у путне налоге и тахографске листиће утврђено да се не поштују одредбе члана 244. став 1. ЗОБС-а на путевима, да возач који управља теретним возилом највеће дозвољене масе веће од 3.500 кг, скупом возила највеће дозвољене масе веће од 3.500 кг и аутобусом мора да искористи дневни одмор – пуни дневни одмор који траје најмање 11 сати или скраћени дневни одмор који траје најмање 9 сати, а мање од 11 сати у року од 24 сата након завршетка недељног одмора и увидом у тахографске листиће од 25-26.07.2013. године, и 26-27.07.2013. године, по путном налогу број 470521 од 11.07.2013. године, возач ББ након завршеног претходног дневног одмора у 6,00 часова 26.07.2013. године, управљао је скупом возила регистарских ознака ... и ... од 6,00 часова до 26.07.2013. године до 00,05 часова 27.07.2013. године при чему није искористио дневни одмор у року од 24 сата након завршетка претходног дневног одмора“ те да је на тај начин учинио прекршај из члана 328. став 2. тачка 28. у вези члана 244. ЗОБС-а на путевима.

По налажењу овог суда, првостепени суд је окривљеног ослободио одговорности за цитирани прекршај погрешном применом члана 250. тачка 1. ЗОБС-а, налазећи да дело за које се окривљени терети по пропису није прекршај са образложењем да је на основу члана 78. Закона о радном времену посаде возила у друмском превозу и тахографима („Сл. гласник РС“, број 96/15), који је ступио на снагу 04.12.2015. године, престала да важи одредба члана 244. ЗОБС-а на путевима и да је у том случају у смислу члана 6. став 2. ЗОП-а, за окривљеног блажи пропис из члана 78. Закона о радном времену посаде возила у друмском превозу и тахографима, јер дело које му се захтевом за покретање прекршајног поступка ставља на терет тај закон не предвиђа као прекршај. Међутим, Врховни касациони суд налази да је овакав став првостепеног суда погрешан што се основано указује захтевом за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца. Ово стога, јер су конкретне радње окривљеног описане у захтеву за покретање прекршајног поступка које су чиниле биће прекршаја из члана 244. ЗОБС-а, на путевима кажњиве по члану 328. став 2. тачка 28. истог закона, сада садржане и чине биће прекршаја по члану 55. став 1. тачка 7. Закона о радном времену посаде возила у друмском превозу и тахографима који Закон је ступио на снагу 04.12.2015. године, на који начин је настављен континуитет прекршајноказаних одредби.

Наиме, чланом 328. став 2. тачка 28. ЗОБС-а прописано је да ће се новчаном казном у износу од 50.000,00 до 200.000,00 динара казнити за прекршај предузетник који поступи супротно, између осталог и одредби члана 244. ст.1. и 4. ЗОБС-а на путевима. Чланом 244. ставом 1. и 4. ЗОБС-а на путевима, прописано је да возач мора да искористи дневни одмор у року од 24 сата након завршетка претходног дневног или недељног одмора (став 1), и да возач мора да започне са коришћењем недељног одмора најкасније након шест двадесетчетворосатних периода од завршетка претходног недељног одмора (став 4).

Чланом 45. став 1. тачка 7. Закона о радном времену посаде возила у друмском превозу и тахографима, који наставља континуитет прописивања прекршајне одговорности у овој области, прописано је, да ће се новчаном казном у фиксном износу од 80.000,00 динара казнити за прекршај правно лице ако члан посаде возила не искористи пуни дневни одмор у року од 24 часа након завршетка претходног дневног или недељног одмора а део одмора који улази у наведени рок од 24 часа је краћи од 8 часова и 30 минута, супротно члану 8. став 2. тог закона, док је чланом 55. став 3. истог закона прописано да ће се новчаном казном у фиксном износу од 50.000,00 динара казнити за прекршај из става 1. тог члана предузетник. Чланом 8. став 2. Закона о радном времену посаде возила у друмском превозу је предвиђено да члан посаде возила мора да искористи нови дневни одмор у року од 24 часа након завршетка претходног дневног или недељног одмора.

Како у конкретном случају Закон о радном времену посаде возила у друмском превозу и тахографима наставља континуитет прописивања прекршајне одговорности и за радње које су окривљеном као предузетнику захтевом за покретање прекршајног поступка стављене на терет, то по оцени овог суда није било места закључку првостепеног суда да Закон о радном времену посаде возила у друмском превозу и тахографима дело које се окривљеном ставља на терет не предвиђа као прекршај.

По оцени овога суда управо је Закон о радном времену посаде возила у друмском превозу и тахографима у смислу члана 6. став 2. Закона о прекршајима повољнији за окривљеног, с обзиром да прописује новчану казну у фиксном износу од 50.000,00 динара за прекршај из члана 55. став 1. тачка 7. у вези става 3. због чега је исти требало применити, јер је чланом 328. став 2. тачка 28. Закона о безбедности саобраћаја на путевима за истоветан прекршај предвиђено новчано кажњавање у износу од 50.000,00 до 200.000,00 динара.

Стога је по налажењу овога суда на описан начин првостепени суд учинио битну повреду одредаба прекршајног поступка из члана 264. став 1. тачка 6. Закона о прекршајима и истовремено повредио материјално прекршајно право у смислу члана 265. став 1. тачка 1) Закона о прекршајима, у корист окривљеног.

Налазећи стога да је захтев за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца основан, Врховни касациони суд је уважењем захтева утврдио да је наведеном правноснажном пресудом Прекршајног суда у Пријепољу, Одељења у Новој Вароши, повређен закон у корист окривљеног, не дирајући у правноснажну пресуду против које је захтев поднет.

Из изнетих разлога, а на основу члана 288. став 1. ЗОП-а, Врховни касациони суд је одлучио као у изреци ове пресуде.

Записничар-саветник
Весна Веселиновић,с.р.

Председник већа-судија
Јанко Лазаревић,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић